

Niet elke verandering is een verbetering (of toch..... 😊)

Allereerst wil ik Menno als flightgenoot nog hartelijk bedanken, hierover later meer....

De strokeplaykampioenschappen, dat was de wedstrijd waar je naar uitkeek. De ultieme slijtageslag waarbij één moment van onoplettendheid, één verkeerde slag je in een diep golfdal kan storten. Gelukkig was er meestal nog voldoende ruimte om er met een paar parren en een enkele birdy ook weer uit te klimmen. Dit was in de tijd dat je bij de heren 36 holes op zaterdag liep, laat op de avond pas wist of je de cut had gehaald, en zondag dan opnieuw 36 holes, en ook nog eens van de witte tees. Ik praat hier over de tijd dat Maarten, Nick, Tristan en Joes de prijzen verdeelden. Mooie tijden, en vaak een spannende strijd op een baan waar nog alléén bij het water de rode of gele paaltjes stonden. Voor velen wellicht te veel van het goede en daarom gekozen voor 2 x 27 holes van wit. Een prima alternatief met voldoende uitdaging. Daarnaast het senioren strokeplay kampioenschap met tweemaal 18 van geel voor wie de niet leeftijdgebonden strokeplay een stap te ver is.

Om voor mij onduidelijke redenen zijn de strokeplaykampioenschappen dit jaar vervallen en is de senioren strokeplaywedstrijd niet leeftijdgebonden gemaakt. Te weinig inschrijvingen heb ik uiteraard als argument gehoord, of dit een steekhoudend argument is is echter niet duidelijk en volgens mij ook niet bewezen. Zoals ik het zie is de golfclub gebaat bij het houden van zowel gezelligheid- als prestatiewedstrijden. Beide wedstrijdvormen zorgen gezamenlijk voor individuele uitdaging en onderlinge verbinding. De doorgevoerde verandering is naar mijn mening geen verbetering, ik pleit er dan ook voor om terug te gaan naar de 2 x 27 holes. Aan de vele opgestoken handen voor dit voorstel tijdens de uitslag werd duidelijk dat ik hier niet alleen in sta. Het loslaten van de prijzen voor de eerste en tweede plaats is voor mij ook een onbegrijpelijke stap. Als je een wedstrijd houdt dan hoort daar een prijsuitreiking bij. Als we alles gaan uitkleden blijft er niets meer over. Een wisselbeker zou al een mooie prijs kunnen zijn.

Dit gezegd hebbende wil ik de wedstrijdcommissie / wedstrijdleiding oprecht bedanken voor de inspanningen die zij elke keer weer levert en de tijd die eenieder daar insteekt, je moet het maar doen! Alle aanpassingen en ideeën zijn zeker weten goed bedoeld. Je doet het eigenlijk nooit goed, iedereen heeft wel iets te ..... Aan de andere kant ben ik wel van mening dat de wens van de leden leidend zou kunnen zijn bij dergelijke toch ingrijpende beslissingen die genomen worden.

De eerste dag met Roger en Willem de baan in. Roger met een gebroken rib (waar ik ook nog eens vriendschappelijk tegenaan tikte, sorry Roger!) en Willem die net opa was geworden. Roger had er voor zichzelf een drie stokken wedstrijd van gemaakt; driver houten vijf en de putter. Bijzonder knap om met die houten vijf zo te doceren dat de bal toch vaak enigszins in de buurt van de hole kwam te liggen. Ik zeg enigszins want het resulteerde uiteindelijk toch in een stevige score. Willem had de telefoon op stand by. De prille ouders waren nog in het ziekenhuis en daar zat Willem ook een beetje met zijn hoofd, zonder de echte focus werd dit ook niet zijn gewenste score.

Op zondag in de flight met de andere Jeroen en met Menno. Eén slag was mijn voorsprong, ik had verwacht dat deze snel weer weg zou zijn. Maar zo snel had ik ook niet verwacht, Jeroen maakt direct op hole 1 al een birdy, Menno en ik een par. Dat wordt lastig..... dat bleek ook wel, de ene na de andere par werd gemaakt,.... tot hole 6. Het blijft een lastige hole in de strokeplay. Zowel Menno als Jeroen kregen het zwaar te verduren op deze hole met respectievelijk een 6 en een 7. Tot en met hole 13 stond ik nog 1 boven de baan, nu volhouden want zo lekker gaat het normaal natuurlijk niet. Op hole 14 sla ik mijn afslag rechts eruit. De verfoeide rode paaltjes blijken toch eigenlijk niet zo slecht te zijn 😊 , droppen en een bogey maken. Op 15 zat het mee, de drive bleef binnen de baan en kwam ook nog in een konijnengraafsel terecht (ik mag ze wel deze flaporen). Kortom het zat bij mij niet tegen wat resulteerde in een mooie score van 77. Bij Jeroen liep het allemaal net niet. Een paar

dagen eerder liep ik met Jeroen en maakte hij een fantastische ronde van 71, en zonder moeite leek het.

En dan Menno. Menno is tegenwoordig hele dagen op de golfbaan en dat kun je wel zien ook. De swing is heel constant, hij slaat (heel) ver en ook nog recht. De combinatie van talent, oefenen en een nieuwe golfset sinds enkele weken, ik heb er van genoten! Diegene die mij wat beter kennen weten dat ik nogal doelgericht ben en dan ook de volledige focus op mijn doel kan hebben. In mijn toespraak wilde ik de 2 x 18 holes onder de aandacht brengen en eens toetsen of de rest er net zo over denkt als ik. Ik ben toen vergeten mijn flightgenoten te bedanken. Dus bij deze: Menno, Jeroen, Roger en Willem nogmaals hartelijk dank!

Om daar toch nog even op terug te komen, misschien is die 2 x 18 holes éénmalig toch nog niet zo'n slecht idee geweest. Met nog eens 2 x 9 holes, deze sterke concurrentie en de gevreesde hole 6 had het uiteindelijk heel anders kunnen lopen. Hoe minder holes (was deze keer) hoe beter...

Ik hoop dat we volgend jaar weer naar de 2 x 27 holes gaan (van wit zal wel teveel gevraagd zijn 😊) en dat een groot gedeelte van de leden mee gaat doen. Meedoen is tenslotte belangrijker dan winnen en met een mooie wisselbeker behoudt deze uitdagende wedstrijd zijn glans!

Jeroen